

RIZGARIYA WELAT

KOVARA KOMITA PIŞTGIRIYA KURDISTAN LI AVUSTIRYÊ

*15-16 HAZİRAN İŞÇİ «AYAKLANMASI»
DİRENİŞ KAYNAĞIMIZI OLUŞTURUYOR.*

Hejmar: 3 - 4 Gûlan / Heziran 1986

KOVARA KOMITA PISTGARIYA KURDISTAN LI AVUSTIRYE

Sal/Yıl : 1
Wext/Zaman : Gûlan-Hezîran 1986
Hejmar/Sayı : 3 - 4

Xwedi/Sahibi:
Komita Pîştgariya Kurdistan
li Avustiryê

Berpirsiyar/Sorumlu:
Genco Taylan

Mercên aboneti/
Abone şartları:
6 mehi 80,-ÖŞ., sali 150,-ÖŞ.
6 aylık 80,-ÖŞ. , yıllık 150-ÖŞ.

Almanya 1,5 DM.
İsviçre 1,5 Sfr.
Fransa 5 Ffr.
Hollanda 2 Hgl.
Danimarka 5 Dkr.
İsveç 5 Skr.
Yunanistan 50 drh.

Navnişan/Adres:
Rizgariya WELAT
c/o Postfach 410
A - 6021 Innsbruck

Impressum: Verleger, Hersteller und
Herausgeber: FOCUS (Verein zur För-
derung von Kultur und Sozialem En-
gagement.) Bauhof 8 , 6176 Völs.

İçindekiler:

Rûpel

15-16 H A Z İ R A N.....	3-4
15 - 16 Haziran İşçi "Ayaklanması", Dineniş kaynaşımını oluşturuyor.(YSK).	
"Genel olarak Kürdistan Ulusal Demokratik Hareketinin ve Özel olarak Kürdistan Sol Hareketinin gelişimi üzerine bazı görüş- ler.".... H.BARAN	5-8
HABERLER, OLAYLAR, YORUMLAR.....	9-13
Haberler, Olaylar ve Yorumlar bölümünde : ABD'nin Libya'ya saldırısı. Avusturya'da Cumhurbaşkanlığı Seçimleri. Leyla KASIM 12 yıl önce Baas Sömürgecileri tarafın- dan katledildi. KIP-GBK, TKSP-Roja Welat ve YSK'nın 1 MAYIS'la ilgili ortak yayın ladıkları bildiri. Ve YSK Hollanda, Da- nimarka, İsviçre, Yunanistan taraftarla- rının bize göndermiş oldukları mektuplar	
SİNET Ö ÇAND.....	14
Artisten Soviêtistanêye kurd ên profè - sional T.X.Mûradov	
Z M A N	15
1 MAYIS KUTLANDI	16
Innsbruck'taki 1 Mayıs yürüyüşü.....	

KOVARA KOMITA PISTGARIYA KURDISTAN LI AVUSTIRYE

*Halkımızın
mücadelesinde*

*Tekoşına
gele me da*

Oku-okut

Bide xwenen-xwendin

15-16 HAZİRAN İŞÇİ "AYAKLANMASI" DİRENİŞ KAYNAĞIMIZI OLUŞTURUYOR.

Bazı olaylar vardır ki, insan hafızasında derin izler bırakır. Bir milletin, halkın ve sınıfın tarihinde belirli birikimlere yol açarak, unutulmasına meydan vermez. Tarihte belirli bir aşamayı ifade edeceği gibi, kilometre taşı olarak, hudut noktalarını temsil eder.

Türkiye ve kuzey Kürdistan tarihinde de, böyle derin izler bırakan, kilometre taşı niteliğinde olan önemli olaylar, tarihi olgular sözkonusudur. 15 - 16 Haziran Direnişi, "Ayaklanması" olarak hafızalarımızda silinmeyen olayda, bu karakterde bir olaydır. Türkiye'de, sınıf mücadelesinde, işçi sınıfı hareketinde, Sosyalist aydın eyleminde bilinç sıçramasında temel bir özelliğe sahiptir. Yıllardır üzerinde durulan, analiz edilen, dersler çıkarılan ve ortaya çıktığı günden itibaren, emekçi halklarımıza ve onların devrimcilerine moral kaynağı olan " heybetli " bir gelişmedir.

Bundan 16 yıl önce, Türkiye işçi sınıfı, ekonomik-demokratik haklarını elde etmek, emekçi halklarımız üzerindeki baskıların kaldırılmasını istemek için, Grev ve Toplu Sözleşmesi Yasasındaki değişiklikleri engellemek için: metropol işçi kentleri olan İstanbul ve İzmit'te 15 - 16 Haziran günü ayağa kalktı, işçi sınıfının ayağa kalkmasıyla hayatın felce uğradığı her yanıya ortaya çıktı. Ordu ve polis güçleri, bu ayaklanmayı bastırmak için, bütün araç-gereçleriyle işçi sınıfının üzerine yürüdü. Tanklar ve panzerler caddeleri tuttu. İşçi sınıfının İstanbul genelinde bütünleşmesinin engellenmesi için Galata köprüsü açılarak, Asya Avrupa yakaları arasında irtibat kesildi. Direniş sonrası, yüzlerce işçi ve onlarca sendika, işçi yöneticisi tutuklandı. İstanbul ve İzmit şehirlerinde Sıkıyönetim ilân edildi. İşçilerle birlikte yakalananların büyük bir kesimini de militan devrimci gençlik oluşturdu.

15 - 16 Haziran İşçi Direnişinde, bütün milletlerden işçiler birlikte oldular. Bu direnişin, hem işçi sınıfının dostlarına ve hem de düşmanlarına çok şey öğretti. Sömürgeci burjuvazi, emekçi halklarımızın özgürlüğü ve ekonomik-demokratik hakları için yürüyen işçilerin büyük bir güç olduğunu ve iktidar için alternatif olabileceğini bilince çıkardı, bunun için tedbirler almaya başladı. Devrimci saflardaki, işçi sınıfına inançsızlık ve işçi sınıfının Türkiye devriminde nicel ve nitel olarak öncülük yapıp yapmayacağı üzerine sürdürülen tartışmalara genel olarak son verdi, yeni bir noktayı belirledi. Bilindiği gibi, 1960-70' ler arasında, devrimci harekette iki temel anlayış -yada eğilim- sözkonusu idi: Millî Demokratik Devrim(MDD), Sosyalist Devrim(SD) anlayışı. MDD'ciler, işçi sınıfının varlığını bile tartışma konusu yaparak -ki, belirli bir dönem sonra bu cephede de farklılaşmalar olmasına rağmen- devrimde öncülüğü işçi sınıfı dışındaki küçük burjuva kategorilerine (tabakalarına) terketmekteydiler. SD'ciler ise, işçi sınıfının devrime nicel ve nitel olarak öncülük yapacağını savunuyorlardı. Fakat bu savunulanlara rağmen, farklı pratikler, siyasal konumlanmalar ortaya çıkıyordu. MDD'ciler, işçi sınıfının varlığını bile tartışma konusu yapmalarına rağmen, yoğunlukla işçi sınıfı içinde çalışmalar yürütüyorlardı. SD'ciler ise, işçi sınıfı içinde ağırlıklı bir çalışma yapamıyorlardı. Bu, çok antagonist bir olgu olarak görünmesine rağmen; geri bırakılmış, şahsiyet kazanma sürecindeki toplumlarda çokça ortaya çıkan çelişkili bir durumdur. Bu durum, geri bırakılmış ülkelerde, söylenenle yapılanın farklı farklı şeyler olarak ortaya çıkmasının en somut yansımasıydı.

15 - 16 Haziran Direnişi, Türkiye ve Kuzey Kürdistan'da bir dönemin son demelerini yaşadığı, yeni bir dönemin başlamasının kuvvetli verilerinin ortaya çıktığı bir dönemde boy verdi. 1960'lardan sonra, gün be gün ivme kazanan, yükselen devrimci hareketin bastırılması için egemen sınıfların yoğunluklu planlar içine girdiği bir dönemde ortaya çıktı. 12 Mart darbesiyle başlayan yeni dönemin baskıcı rejimi için ciddi bir gerekçe olarak dindik ayakta kaldı. Çünkü, 12 Mart muhtırasının hedef aldığı "Komünizm" olgusu, üstü örtülmek istenen söylenmesi halinde emekçi halk kitlelerinin tepkisini ortaya çıkaracak olan, işçi sınıfı hareketiydi. Gerçektende, 12 MART muhtırası ile birlikte, Türkiye ve Kuzey Kürdistan'da terör

estirilmeye başlandı. Türk, Kürt ve diğer milliyetlerden halkların dostu olan devrimci- demokrat örgütlerin ve partilerin kapatılması yoluna gidildi. Binlerce yurtsever, devrimci ve sosyalist gözaltına alınarak işkencelere maruz bırakıldı, yüksek cezalara çarptırıldı, dar ağaçlarına çekildi. Grev yasaklanması yoluna gidildi. Ama o dönemde, sınıf mücadelesinin dü zeyi itibariyle, DİSK'in kapatılmasına gidilmedi. Buna paralel olarak, işçi önderlerinin, işçi sınıfının çıkarlarını koruyamadığıda ortaya çıktı. "Perşembenin gelişi Çarşamba'dan belli olur" diye bir söz vardır. 12 Mart sonrasında işçi önderlerinin, sendika yöneticilerinin, işçi sınıfının çıkarlarını koruyacak konumda olmadıklarını 15-16 Haziran direnişi sonrasında tutuklamalar göstermişti. Çünkü, bu direniş sonraki tutuklamalarda, garip tablolar hapishanelerde görüldü, gazetelere de yansıdı: Sıradan işçiler ve militan devrimci gençlik, klasik Marksist eserleri içeriye sokturup okumak isterken; işçi önderleri, o günün en sıradan magazin dergileri olan, Pazar ve Hayat dergilerini okuyorlardı.

12 MART'ta baskı altına alınan işçi sınıfı, 1974'lerden sonra yeniden yükselmeye başlayan devrimci hareketin ciddi bir ögesi olarak boy göstermeye başladı. 1974 ile 12 Eylül arasındaki işçi direnişlerini, grev sayısını sıralamak olanaksızdır. Ama şu bir gerçektir ki Türkiye ve Kuzey Kürdistan'da devrimci hareketin, ulusal ve toplumsal kurtuluş mücadelesinin yükselmesine paralel olarak, onun içinde işçi sınıfı hareketi daha belirleyici, daha ağırlıklı bir şekilde gelişmeye başladı: Tüm toplumun dikkatini çekti, egemenlerin yüreklerine korku saldı. Çoğu alanlarda, ekonomik-demokratik haklarını genişletti. Zaman-zaman da işçi sınıfı hareketi içindeki değişik ideolojik, siyasal yöneliş ve farklılaşmalara bağlı olarak, siyasal tutumlar takındı, eylemler geliştirdi. Devlet Güvenlik Mahkemeleri Yasası'na karşı konulan eylem, bunun en belli başlılarından birini oluşturmaktadır. 1976'lardan sonra, 1 Mayıs alanında yüzbinlerin boy göstermesi, siyasal tutumun en üst noktasını oluşturmuştur. 15-16 Haziran'da, kurtuluşu uğrunda canlarını veren işçilerin sayısı; 1977 1 Mayıs'ında onlara varmıştır. Bu olgu, işçi sınıfının kendisi için sınıf olma doğrultusunda ciddi adımlar attığının en somut göstergelerini ortaya çıkarıyordu. Bunun yanında, Kıbrız işgali sırasında egemen ulus milliyetçiliğinin egemenliği altında olan sendika önderlerinin etkisi ile sessiz kalmaları, hatta bu işgali alkışlamaları; Kürdistan'daki sömürgeci baskılara karşı da sessiz kalması, işçi sınıfı hareketinin tarihinde kara satırları oluşturmaktadır.

12 Eylül'den sonra, Türkiye ve Kuzey Kürdistan'da devrimci hareketin bastırılması, ulusal ve toplumsal muhalefetin söndürülmesi için gösterilen sömürgeci faşist politikanın baş hedefleri arasında işçi sınıfı hareketi de alındı. İşçi sınıfının ekonomik-demokratik sendikal örgütleri kapatıldı. Yüzlerce, hatta binlerce işçi ve işçi yöneticisi, temsilcisi tutuklandı. İşçi sendikası yöneticileri kendilerinden bekleneni yerine getiremediler. Çoğu işçi temsilcisi, yöneticisi teslim olmak için, sıkıyönetim komutanlıklarının önünde iç bulandı- rıcı sıralar oluşturdular. Hapishanelerde teslim olanları oldu. Ama, içerde ve dışarda devrimci demokratik çizgide direniş gösterenlerinde küçümsenmeyecek bir sayıda olduğunu bilmek gerekir.

12 Eylül sonrasında, işçi sınıfının -genele bağlı olarak- ekonomik, demokratik hak ve özgürlükleri bir-bir budandı; Grev ve Toplu Sözleşme, Örgütlenme hakkı ortadan kaldırıldı. En düşük ücretten çalıştırılarak "terbiye edilmesi" amaçlandı! Ama bütün bu baskılar, işçi sınıfının kıpırdanışlarını, direnişlerini ortadan kaldıramadı. Türkiye ve Kuzey Kürdistan'da işçi sınıfı rahatsızlığını çeşitli biçimler altında gösterdi: Tutuklandı, işkence gördü.

Günümüz Türkiye'sinde de, bütün baskılara ve saldırılara rağmen, işçi sınıfı, başını kaldırmaya, homurdanmaya başlamış durumdadır. Bunu dostlarda, düşmanlarda görmektedir. İzmir'de onbinlerin alanlara dökülmesi, bu uyanışın ve baş kaldırışın sadece bir provası niteliğinde görülmekte. Türkiye ve Kürdistan'da işçi sınıflarımız, sömürgeci-faşist sistemin parçalanması, baskı ve sömürü düzeninin son bulması; özgür ve demokratik toplumlarımızın oluşturulması siyasal özgürlüklerin hayat bulması için mücadeleye atılmaya hazırlanıyorlar. Ama ne yazık ki, işçi sınıfı hareketi, genel olarak ulusal ve toplumsal halk hareketi; Sosyal Demokrat ve Oportünist ideolojik, siyasal eğilimlerin kuşatması altında. İşçi sınıfı hareketi ile bütünleşecek; işçi sınıfı hareketini, halk hareketi içinde belirleyici hale getirebilecek, öncü kılacak Sosyalist alternatif örgütlenmenin olmaması en büyük tehlikeyi oluşturmaktadır.

Türkiye ve Kürdistan'da, ulusal ve toplumsal kurtuluş hareketini devrimci çizgide geliştirecek, başa götürececek alternatif örgütlenmenin yaratılmasında, işçi sınıfına olan güven

Genel olarak Kürdistan ulusal demokratik hareketinin ve özel olarak Kürdistan sol hareketinin gelişimi üzerine bazı GÖRÜŞLER. (I)

H. BARAN

Kürt halkı, Orta-doğu'nun en eski halklarından biridir. Yeraltı ve yerüstü zenginlik kaynakları itibariyle zengin ve geniş bir toprak üzerinde hayatını idame ettirmiş ve günümüzde de idame etmektedir. Kürt halkının üzerinde yaşadıkları toprakların yeraltı ve yerüstü kaynakları itibariyle zengin olmasının ötesinde, aynı zamanda dünyanın en stratejik bölgelerinden birini oluşturmaktadır. Bundan dolayı da, sürekli dikkat çeken ve üzerinde, her tarihi dönemde, büyük hesapların yapıldığı bir toprak parçası olmuştur.

Kürt halkının üzerinde yaşamakta olduğu toprağın zengin, geniş ve stratejik karakterinden dolayı karşı-karşıya kaldığı, büyük belalar olmuştur. Büyük istila ordularının üzerinde çıktığı, üzerinde Osmanlı ve Fars imparatorluğu gibi imparatorlukların kendisine alan seçtiği; buna karşılık açlığın, sefaletin, direnişin ve büyük kahramanlıkların kendisini gösterdiği bir alan olmuştur. 17. Yüzyılda, Osmanlılar ve Farslılar arasında yapılan Kasr-ı Şirin ardılaşması ile Kürdistan ikiye bölünmüş ve Osmanlılarla, Farslıların hükümranlığı altında Kürdistan halkı karanlık, zulüm ve işkence dolu günler yaşamıştır. Yeraltı ve yerüstü kaynakları bakımından zengin ve geniş topraklara sahip olan halkımız, açlığı en derinden hissetmiş; açlık, yaşamından bir parça haline gelmiştir. Elbetteki Osmanlı ve Fars merkezi devletleri, Kürdistan'da kendi başlarına hükümran olmak, egemen sistemini Kürdistan'da yerleştirmek durumunda değillerdi. Bunun içinde, Kürdistan'daki egemenlerle; feodal ağa, bey ve şeyhlerle işbirliği içinde olmuşlardır. Böylece kürt halkı üzerinde; bir yanda, sömürgeci politikaların sahibi merkezi hükümetlerin ve bir yandan da, Kürt egemenlerinin, baskı ve sömürüsü bütün

çıplaklığı ile kendisini göstermiştir.

Osmanlı ve Fars merkezi devletlerinin Kürdistan'da egemenliklerini sağlamalarının sonucu olarak: Ülkenin parçalanmışlığının feodal düzeyde devam ettirilmesi için gayret göstermişler, Kürdistanın kıymetli yeraltı ve yerüstü değerlerinin talan edilmesine çalışmışlar, o çağda ileri ticaret ve manifaktür merkezlerden biri olan Kürdistan'ın, geri bırakılmaması için, ellerinden gelen talan ve yağma politikasını derinleştirip, genişletmişlerdir. Osmanlı ve Fars merkezi devletlerine karşı gelişen tüm ulusal nitelikli direnişler, mahalli çerçeveleri aşamayan, programlı olmayan direnişler olmaktan öteye geçmemiştir.

Kürdistan'ın bölünmüşlüğü burada da durmamış. Kürdistan'a sadece Osmanlılar ve Farslılar musallat olmamışlar; Osmanlı ve Fars imparatorluklarının, İngiliz ve Fransız Emperyalistlerinin yarı-sömürge haline gelmesi sürecinde emperyalistlerin, Kürdistan ile ilgili politikaları da, yarı-sömürgeleştirilen merkezi devletlerle birlikte gündeme gelmiştir. İngiliz ve Fransızların Ortadoğu halklarına yaptığı en büyük kötülükten, Kürdistan'lılarda, Kürt ulusuda kendi payına düşeni almıştır: Parçalanmışlık..

20. Yüzyılın ilk çeyreğinde, Kürdistan, İngiliz ve Fransızların belirleyiciliğinde, emperyalist politikanın Ortadoğu bölgesinde sürdürülmesinin rahatlıkla olması merkezinde dört parçaya bölünmüş oldu. Bu dört parçadan birisi, T.C. devletinin, yani Türklerin; ikincisi Irak Monarşisininin, üçüncüsü İran monarşisininin ve bir parçasıda Suriye'nin elindedir.

Özcesi: Bugün Kürdistan dört parçaya bölünmüş, sömürge bir ülkedir. Sömürgeci politikaları sürdüren devletler; T.C. devleti, Suriye,

Iran ve Irak devletleridir. Kürdistan'ın parçalanmışlığı ve uluslararası bir sömürge haline gelmesi, emperyalistler ve onların işbirlikçileri sömürgeci merkezi otoritelerin çıkarlarının sonucu yapılan antlaşmaların belirlediği bir durumdur.

Kürdistan'ın parçalanmışlığı ve uluslar arası sömürge karakterinin somutlaştırdığı sonuçların olduğuda bilinmelidir. Bu sonuçları sıralarsak:

Birincisi:

"Ulus olmanın önemli şartlarından (objektif şart olan) toprak sorunu (yani toprak birliği) Kürdistan'da; emperyalistlerin onayı ile sömürgeci dört devlet tarafından bölüşülmüştür. Sömürgeci devletlerin ortak kararları ile, sınırları militarist güçler ve mayınlarla kontrol altına alınarak, Kürdistan halkının toplumsal, siyasal ve ekonomik ilişkileri zorla engellenmiştir. Bu da, Kürdistan halkının kendi toprakları üzerinde rahatlıkla hareket etmesini, kendi geniş ve zengin topraklarından yararlanmasını engellemiştir.

"Aynı halkın, aynı ulusun bireylerinin toplumsal, ekonomik ve kültürel ilişkilerinin zorla engellenmesinin yaratacağı olumsuzlukları sıralamakla bitmez. Bu durumun, başlı-başına temel ve büyük bir olumsuzluk olduğunu (ulusal ve toplumsal kurtuluş ve gelişim açısından) altını kalınca çizerek belirtelim."

"Demek ki, Kürt ulusunun, ulus olma şartlarından biri olan "toprak birliği" böylece doğal olmayan bir şekilde parçalanmış oluyor..

İkincisi:

Kürt ulusunun iç dinamikleri parçalanmış, iç dinamiklerin gelişmesine her sömürgeci devlet kendi çıkarlarına uygun müdahalelerde bulunmuştur. Bu da, ekonomik gelişimin ve üretici güçlerin gelişiminin önünde sedler yaratmıştır. Bu durumda, Kürt ulusunun 'ekonomik yaşantı birliği'ni zaafa uğratmıştır. Ekonomik yaşantı birliğinin, bir insan topluluğunun ulus olabilmesinin önemli objektif şartlarından biri olduğu; bilimsel, tarihsel ve toplumsal olarak saptanmış bir durum olduğuna göre; ekonomik yaşantı birliğinin mekanik olarak bütünlüğünün (nicelik anlamda da olsa) parçalanmış olmasının Kürdistan toplumuna verdiği zararların neler olacağı açık. Ayrıca, ulusal ve toplumsal devrim, bu nesnel temelden yükseleceğine göre, 'ekonomik yaşantı birliği' parçalanmış, iç dinamikleri tahrip e-

dilmiş ve üretici güçlerinin gelişimine müdahale edilen bir toplumun, ulusal ve toplumsal kurtuluş mücadelesinin zorlukları ve zaaflarının olacağına bilmesi gerekir...

"Üçüncüsü:

Kürdistan'da kültürel ilişkilerin ulus düzeyinde geliştirilmesi sömürgeci devletler tarafından engellenmiştir. Kürt kültürü -ki, kültürel birlik ulus olmanın önemli subjektif şartlarından biridir- ; farklı kültürel yapıları (Türk, Arap, Fars) tabii kılınmaya çalışılmış ve kültürel hiç bir gelişmeye müsaade edilmemiştir. Dolayısıyla, insanı insan yapan şartlardan birinin, kültür olduğu açıktır. Bundan dolayı da, farklı kültürel yapılara göre şekillenen kültürel yapının, Kürdistan toplumunda nasıl çarpık insan tiplerinin yaratıldığını görmek zor değildir. Örneğin: Türkiye'de, Kürdistan insanı Türk kültürüne tabi bir şekilde şekillendirilmeye çalışılmıştır. İranda, Fars kültürüne, Suriye ve Irak'ta Arap kültürüne göre şekillendirilmeye çalışılmıştır.

Bu durumda, olumsuzluğun ağır bastığı tartışma götürmezdir. Bunun yanında, halkımızın birlikte yaşadığı farklı halklardan elde ettiği olumlu kazanımlarda vardır.

Dördüncüsü:

Kürt ulusunun dili de, bu parçalanmışlık karşısında, ulusal bütünlüğe kavuşamamıştır. Kürt dili'nin ulusal bütünlüğe kavuşmasının ve kavuşturulmasının ötesinde; Kürdistan'ı sömürgeleştiren ülkelerin politikalarının sonucu olarak, Kürt dilinin özümlememesi politikası egemen politika olmuştur. Bundan dolayı da, Kürt dili ciddi bir gelişme gösterememiş ve sistemli bir yazın dili haline gelememiştir. Konuşma dilinde dejenerasyonu açıktır. Dilimizin Türkçe, Farsça ve Arapça tarafından nasıl melez hale getirildiğide orta yerdedir.

Dilin üretici güçlerin gelişimi üzerindeki etkisi bilimsel olarak saptanmış bir olaydır. Yani, dil üretim ile direkt ilişkili "sınıflar üstü" ve üst yapı olmayan bir olgudur. Melez dilin üretim üzerindeki olumsuz etkisinde, geriliğin, geri kalmışlığın etkenlerinden biridir."

"Beşincisi:

Kürdistan'ın doğal zenginlik kaynakları (yer altı-yerüstü) dört sömürgeci devlet tarafından talan, yağma edilmiştir. Kürdistan yeraltı yerüstü doğal zenginlik kaynakları açısından zengin bir ülke olmasına rağmen, Kürdistan

toplumunun, insanının bunlardan yeterince yararlanmamasını bir tarafa bırakalım, hiç yararlanmadığı gerçeği ortadadır. Bunun yanında, Kürdistan'ı sömürgeleştiren ülkeler az ve orta gelişmişlikte devletler olduklarından teknik ve sanayi açısından da geridirler. Bu durumda, Kürdistan'daki zenginlik kaynaklarının, gelişmiş güzel tüketilmesini; yağma ve imhaya çevirmektedir. Örneğin: Kürdistan'da birçok yeraltı zenginliklerinin kaybolması için bilinçli işlemler yapılmaktadır. En büyük barajlar Kürdistan'da oldukları halde (Keban barajı, Karakaya barajı v.b.) Kürdistan insanı elektrikten ve sulamadan çok az miktarda yararlandırılmaktadır.

Altıncısı:

Ülkemizin bu yapısından dolayı, sömürgeciler ve yerel gericiler tarafından " böl ve yönet " politikası, çok rahat bir şekilde hayata geçirilebilmektedir. Aşiretler arası çatışmaların sıcaklığını koruması ve geliştirilmesi için elden gelen her şey yapılmaktadır. Yine, suni çelişme olarak var olan mezhepler arası çatışmalar her dönemde ve özellikle sömürgeci iktidarlar sıkıntıya girdikleri zaman, yaratılmakta; bu çatışmalar sonucu binlerce emekçinin katledilmesi gerçekleştirilmektedir. Bunun yanında, toplumsal muhalefetin bastırılması için sebep gösterilmektedir. Son yıllarda, Maraş, Elazığ, Sivas, Çorum katliamları bunun en somut örnekleridir.

Yedincisi:

Feodal parçalanmışlığın devam ettirilmesi için, sömürgeci iktidarlar özel yasalar işletmiştir. Bu da, toplumsal ilerlemenin önünde önemli sedler çektiği gibi, ulusal gelişmenin ve ulusal bütünlüğe varmanın önünde de büyük engeller oluşturmuştur. Fakat, yeni sömürgecilik ve yeni-sömürgeciliğe bağlı olarak Türkiye'de gelişen tekeller kapitalizm, bu engelleri tanımayarak, kendi gelişimi için yoluna devam etti. Bu gelişme, Kürdistan'da da, bütün şiddetle etkisini göstererek kapitalizmin gelişimine temel olmuştur: Kapitalist gelişim, Kürdistan'da toplumsal, siyasal ciddi oluşumlara ve hatta sömürgeci iktidarlara tehdit eden gelişmelere esas olmuştur.

Sekizincisi:

Sömürgeci iktidarlar, kendi sömürülerini rahatlıkla devam ettirmek, sömürgeci yapının Kürdistan'da devam etmesi ve rahat işlemesi için kendisine işbirlikçiler bulmuştur. Bunun ya-

nında, Kürdistan egemen sınıflarında onlarla ilişkilerinde ekonomik, siyasal çıkarları olduğundan, sömürgeci iktidarlara bütünlükleri zor olmamıştır.

Dokuzuncusu:

Bu şartlara haiz bir toplumun ulusal ve toplumsal devrim mücadelesinin ne kadar zayıf, zor ve çetin olacağını bilerek yola çıkmak, işleri yüklenmek gerekli. Kürdistan'da ulusal ve toplumsal devrim mücadelesinin zorluğu, diğer ülkelerden özgün özelliklere sahiptir. Bununla şunu demek istemiyoruz: Diğer ülkelerdeki ulusal ve toplumsal devrim mücadelesi kolaydır, bugün başlar yarında son bulur! Ama, Kürdistan bir Angola, Mozambik ve Gine Bisseao' da değildir.

Bunları sayarken; Türkiye, İran, Irak ve Suriye demiyoruz. Çünkü, bu ülkelerin toplumsal devrimlerini zorlaştıran ögenin Kürdistan olduğunu bilincimize kazınmışız.

Onuncusu:

Kürdistan'da ulusal ve toplumsal devrim mücadelesine somut olarak (bugün ve yarın) müdahale edecek düşman-yani devlet- tek değildir: D ö r t'tür.

Parçalanmış ve uluslararası sömürge niteliğinin Kürdistan açısından doğurduğu sonuçlar genel hatlarıyla sıraladıklarımızdır.

Demek ki, parçalanmışlığın ve uluslararası sömürge niteliğinin devrimci hareket açısından ortaya çıkardığı bir çok (ulusal, toplumsal, uluslararası, ideolojik, siyasal ve örgütsel) sorunun olduğu açık. Fakat bu güne kadar Türkiye, İran Irak ve Suriye devrimci hareketleri; en başta da komünistler bu sorunları tartışma düzeyine çıkarmadılar. Dolayısıyla, gerekli tedbirleri de alamadılar. Kürdistan devrimcilerinin onlardan çok-çok ileri şeyler yaptıklarını, ileri sürmek doğru olmaz.

Yıllardır, özellikle Türkiye'de, Kürdistan'ın sömürge olup olmadığı tartışma konusu yapılmaktadır. Buna karşılık, TC'nin sömürgeci olup-olmadığı da tartışılmaktadır. Zaten Kürdistan'ın parçalanmışlığı ve parçalanmışlığının yarattığı sonuçlar ve sorunlar; hiç bir düzeyde ciddi bir şekilde tartışılmamıştır: Kürdistan'da iki-üç siyasi hareket bunun dışında tutulursa, hiç bir siyasi hareket bu sorunları tartışmamıştır.

Ayrıca, Türkiye Sol'unun büyük bir kesimi Kürdistan'ın işgal ve ilhak edilmiş bir alan olduğu ve Kürt ulusunun ezilen bir ulus olduğu görüşündedir. Bugün de bu görüşler de-

vam etmektedir. Ayrıca, bu görüşlerine devam etmelerinin, bundan böyle, sorunlarımızı çözüp-çözmemesi açısından ele alınması gerekir. En azından, işgal ve ilhak politikasının nasıl bir politika olduğunun tartışılması gerekir: Tartışmanın ve bu konudaki tespitlerin ileri çekilmesi gerekir. Çünkü: İşgal ve ilhak, emperyalist ve sömürgeci politikanın bir sonucudur..

Özcesi: Türkiye, İran, Irak ve Suriye Solu (başta komünistler) Kürdistan'ın sömürge niteliğini tartışmalar bile, parçalanmışlığını parçalanmışlığının doğurduğu sonuçları, parçalanmışlığın sorunlarını günümüzde daha ciddi ve sorumlucu tartışmaları gerekmektedir.

Çünkü, T.C. militarist-sömürgeci güçleri -nin Güney Kürdistan'a saldırısı, Kürdistan'ın parçalanmışlık ve uluslararası sömürge olmasının sonuçlarından biridir. Eğer biz görmek istemezsek bile, hayat ve düşmanlarımız bize gösereceklerdir. Zaten, T.C. devleti son eylemi ile, devrimci hareketin yüzüne şunları haykırmaktadır: "Sizler kabul etmesenizde, Kürdistan bizim ortak malımızdır. Ortak malımızı, sorunsuz kullanmak istiyoruz, şimdiye kadar da böyle oldu.. Bundan böylede, böyle olmasını istiyoruz. Eğer birileri çıkarda, bu ortak malımızı elimizden almak isterse - hangi alanda olursa olsun - ve biz de tek başımıza bunun üstesinden gelemezsek, birlikte müdahale ederiz." Komünistlerin (Türk, Kürt, Arap, Fars ve Bölge) bu sorunu derinden-derine ele almaları gerekmektedir.

Bunun içinde: Komünistlerin Lozan anlaşmasının gerçekleştirdiği dönemi; Lozan anlaşmasının gerçekleşmesini sağlayan bölgesel, ulusal ve uluslararası koşulları; Lozan anlaşmasının kendisini tahlil etmeleri ve araştırmaları gerekmektedir. "

İşte biz yukarıda tablosunu çizdiğimiz ve Orta-Doğu haritasında sınırları resmi olarak çizilmemiş olan bir ülkenin, Sol hareketinin, gelişimini anlatacağız. Bundan dolayıda, Kürdistan Sol hareketini anlatırken:

- a) Genel olarak Kürdistan ulusal demokratik hareketinin,
- b) Kürdistan'ın her parçasındaki Sol hareketinin,
- c) Kürdistan'ı sömürgeleştiren devletlerdeki ezilen sınıf ve tabakaların devrimci-demokratik hareketlerinin, Sol hareketlerinin belirli boyutlarıyla karşı-karşıya kalacağız.

Ülkemizin yapısının getirdiği bu doğallıktan kendimizi alıkoymamız mümkün değildir. Nasıl ki, Kürdistan'ın düşman tarafından egemenlik altına alınan her parçasındaki halkımızın biribiri içine hayati ve canlı bir biçimde geçen yaşamları sözkonusu ise; Kürdistan'ı sömürgeleştiren devletlerin bünyelerinde emekçi halkların hepsiyle iç-içe geçen bir yaşamımız sözkonusudur. Bu iç-içe geçen yaşam biçiminin doğurduğu sonuçlar ve her sorunda biribirini etkileyen yönler bulunmak tadır. Bu anlamda da, Kürdistan Sol'u, egemen devletlerin Sol'unuda etkilemiş ve egemen ulus sol'undan derinden etkilenerek şekillenmeye, yapı kazanmaya çalışmıştır. Kazanılan bu yapıda olumlu yanlarla birlikte, olumsuz yanlarında olduğuda bir gerçektir.

Dolayısıyla, Kürdistan'da Sol hareket'in gelişimi belli temel bağlantılarıyla ele almak daha doğru ve açılmalı olacaktır. Bundan dolayı da, yazımızın başlığını, Kürdistan Sol Hareketini esas bağlantısı ile sıfatlandırarak, "Genel olarak Kürdistan Ulusal Demokratik Hareketinin ve Özel olarak Kürdistan Sol Hareketi'nin Gelişimi Üzerine Bazı Görüşler" başlığını koyduk.

Günümüzde, Kürdistan Sol Hareketi, bir somut olgudur. Bu olgunun dünü olduğu gibi, bir bugünü ve aynı zamanda bir yarını olacaktır. Bu anlamıyla, Kürdistan Sol Hareketi'nin bu gününü belirliyelemek ve geleceğe yönelik perspektiflerini ortaya çıkarabilmek için, dününden sorunu ele almak gerekir. Kürdistan sol hareketi'nin dünü denildiği zaman, direk bir şekilde KUDH'nin olgunlaşması, şekillenmesive dünü olayı ile karşı-karşıya gelmek durumundayız. KUDH'nin gelişimi olayıda çeşitli evrelerden geçmiştir. Her evrede, KUDH'nin arz ettiği özellikler farklı-farklı olmuştur. Önderliğin sosyal ve siyasal, sınıfsal ve kültürel karakterleri farklı olmuştur. Uluslararası plânda etkilendiği yönelişler ve kazandığı görünümeler farklı-farklı olmuştur. Biz de bu bağlantıların bütününe gözönüne alarak, KUDH'nin gelişimini ve bu gelişim içinde Sol Hareketin şekillenmesini çeşitli dönemlere göre ele alıp incelemek durumundayız.

Fakat, esas olarak, Sol Hareketin gelişimini ele alıp, incelemek ve geldiği noktayı gös-termek istediğimizden, KUDH'ni K. Kürdistan açısından Dört evreye ayırıp inceleyeceğiz.

ABD'İN LİBYA YA SALDIRISI PROTESTO EDİLDİ !

Saldırgan ABD Emperyalizmi; bir taraftan emekçi dünya halklarına gözdağı vermek, ABD nin güçlülüğünü göstermek, diğer taraftan Anti-ABD cephesinde yeralan Muammer Kaddafi yönetimini içerden yıkma şartlarını oluşturmak için, 15 Nisan günü Libya'nın önemli merkezlerine bombalı saldırı düzenledi. Bu saldırı sırasında, 100'ün üzerinde sivil halk hayatını kaybederken, 100'lerce insan da yaralandı.

Bizzat NATO Başkomutanı'nın planladığı bu korsan-saldırıda ABD bazı NATO kuvvetlerini ve üslerini (örneğin: İngiltere) kullandı. Ayrıca, Türkiye'deki NATO üslerinde yararlandı.

Kovboy Reagen'in, dünyanın gözünün içine baka-baka böyle bir saldırıya geçmesi tüm dünyada protestolara neden oldu. Avrupa'nın çeşitli yerlerinde, protesto yürüyüş ve mitingleri düzenlendi. Türkiye'de de, İstanbul'un çeşitli semtlerine bombalı pankartlar asılarak ABD emperyalizmi protesto edildi.

Avusturya'da; Wiyana başta olmak üzere diğer bölgelerde de çeşitli protesto yürüyüş ve mitingleri yapıldı. Devrimci, ilerici grub ve partilerin düzenledikleri protesto eylemlerinde, Türkiye'li ve Kürdistanlı devrimci gruplar da yerlerini aldılar.

Innsbruck'ta, 18 Nisan günü, Avusturyalı Türkiye'li ve Kürdistanlı ilerici gruplar tarafından, Avusturya-Amerika Dostluk Derneği önünde düzenlenen ve büyük kitlesel bir katılımın olduğu mitingte, ABD Emperyalizminin Libya'ya saldırısı protesto edildi. Miting'te, Devrimci İşçi ve Yekitiya Sosyalist A Kürdistan taraftarları adına ortak bir konuşma yapan YSK taraftarı konuşmacı; ABD Emperyalizminin emekçi dünya halklarının ortak düşmanı olduğunu, dün Vietnam'da bugün Latin-amerika'da, Orta-doğu da emekçi halklara saldırdığını, buna karşı emekçi dünya halklarının birlikte mücadele vermelerinin gerektiğini ve Türkiye ve Kürdistan halklarının, Libya halkıyla dayanışma içerisinde olduğunu dile getirdi.

AVUSTURYA'DA CUMHURBAŞKANLIĞI SEÇİMLERİNİ WALDHEİM KAZANDI !

Avusturya'da Cumhurbaşkanlığı seçimlerini gerici kesimin adayı, eski Hitler subaylarından olan Kurt WALDHEİM* kazandı.

Bilindiği gibi, 4 Mayıs'ta yapılan ilk seçimde, 4 aday seçime katılmış ancak hiç birisi de salt çoğunluğu alamamıştı. Avusturya Anayasası böyle bir durumda, seçimlerin, en fazla oy alan iki aday arasında tekrarlanması ön görüyor. 8 Haziran'da tekrarlanan seçimlerde, gerici kesimin adayı K.Waldheim oyların çoğunluğunu alarak (%54) Cumhurbaşkanlığına seçildi.

İlk seçimlere; Sosyal demokrat'ların adayı Kurt STEYRER (%43 oy), gerici kesimin adayı Kurt Waldheim (% 49,6 oy), yeşilcilerin adayı Freda Maisner-Blau (%5 oy) ve faşistlerin adayı Otto Scrinzi (% 1 oy) katılmışlardı.

Hitler faşizmi döneminde, Hitler ordusunda subay olarak görev yapan Kurt Waldheim 1943 yılında, o dönemde Hitler faşizmi'nin işgali altında bulunan Yunanistan ve Yugoslavya'da binlerce yahudinin, komünistin ve Partizan'ın öldürülmesinde aktif olarak görev yapmış birisi.

Seçim propağandasında, Nazi geçmişini propaganda aracı olarak kullanan Waldheim, anti semitizm (Yahudi düşmanlığı) ve yabancı düşmanlığı yaparak, Avusturya halkında hala var olan yahudi düşmanlığını, ve Milliyetçi-şöven duyguları kullanarak, Avusturya hakim sınıflarının ve Alman emperyalizminin de yardımıyla (özellikle Alman Başbakanı H. Kohl büyük destek sağladı.) Cumhurbaşkanlığı seçimlerini % 54 oy'la kazandı.

Tüm dünyada kaygıyla izlenen bu seçimler Avusturya'lı ilerici kesimleri de düşündürmektedir.

Ve biz yabancıların ise, gelecek günlerde dahada yaygınlaşacak olan yabancı düşmanlığına karşı, daha örgütlü bir şekilde mücadele yükseltmemiz gerekmektedir.

* K. Waldheim 1982'ye kadar iki dönem Birleşmiş Milletler genelsekreterliği yapmış.

İSVİÇRE

Değerli yoldaşlar,

İlk önce, Rızgariya WELAT'ı çıkardığımız için sizleri kutlarız. İlk sayı olmasına rağmen çok güzel olmuş. Bu çabalarınızın daha ve rimli bir düzeye geleceğinden şüphemiz yoktur. Başarılar dileriz.

İsviçre'den sizlere aktarabileceğimiz yeni bir gelişme yok. 17 Mayıs'ta Bern- Kültür Merkezi'nde Kürdistan'ı tanıtmaya toplantısı düzenledik. Bu toplantıda, İsviçre'lilere Kürdistan hakkında bilgi verdik. Ayrıca, ŞIVAN'ın KİNE EM? video filmini gösterdik.

21 Haziran'da Bern'de İlticacılar günü kutlanacak. Tabii ki bu kutlamalarda yerimizi alacağız. Kutlama ile ilgili haberleri ileriki tarihlerde sizlere aktarmaya çalışacağız.

Selamlar, başarılar.

İsviçre'de YSK taraftarları.

DANİMARKA

Arkadaşlar,

Göndermiş olduğunuz Rızgariya WELAT'lar elimize geçti. Hemen dağıtımını yaptık. Birim olarak böyle bir girişim göstermeniz bizleri sevindirdi. İlk sayı olmasına rağmen oldukça olumlu. Avusturya haberlerine daha az yer verseniz daha iyi olur. Kemal Burkay'la ilgili yazınız içerik olarak doğru. Ancak, hitap şekline daha dikkat etseniz iyi olur.

Alanımızdaki gelişmeleri ileriki tarihlerde sürekli olarak aktarmaya çalışacağız. Şimdilik kısaca belirteceğimiz gelişmeler şunlar:

PPKK'nın Danimarka sorumlusu bir ay önce kayıp olmuştu. Daha sonra bu arkadaşın nehirde cesedi bulundu. Olayın kimler tarafından yapıldığı henüz açıklığa kavuşmamıştır. 14 örgüt ortak bir bildiri yayınladık. Bu bildiriyi sizlere gönderiyoruz.

Ayrıca, ABD'nin Libya'ya saldırısı Kopenhag'de bir mitingle protesto edildi. Bu eylemde bizde yerimizi aldık.

Danimarka'da YSK taraftarları

LEYLA KASIM

**13 Mayıs 1974 te
Sömürgeci Baas Cellatları
tarafından, beş arkadaşıyla
birlikte İdam edildi.**

13 Mayıs 1974'te halkını sevmekten ve onun özgürlüğünü istemekten başka hiç bir suçu olmayan 17 yaşındaki militan Kürt kızı **LEYLA KASIM** ve arkadaşları Neriman FUAT, Mehmet HAMAVENDİ, Cevat MURAT, Azat SÜLEYMAN, Hasan HAMAREŞİT sömürgeci Baas cellatları tarafından idam edildiler. Leyla KASIM ve arkadaşları idam sehpalarında halklarının kurtuluşuna olan inançları ve kararlılıklarıyla sömürgeci lerin yüreğine korku salıyorlardı.

Leyla KASIM'ların darağaçlarına çekilişi son değildir. Sömürü devam ettikçe idamlar, işkenceler de olacaktır.

Fakat Kürt halkı Leyla KASIM'ları unutmayacaktır. Onlar anti-sömürgeci Ulusal Demokratik mücadelemizde birer isyan ateşi olarak Kürdistan dağlarında yanacaktır...

- DEVRİM ŞEHİTLERİ ÖLÜMSÜZDÜR.
- BİJÎ RIZGARIYA KURDİSTAN.

YUNANİSTAN

Yoldaşlar,

Göndermiş olduğunuz Rızgariya WELAT' ları aldık.Dağıtımını yaptık.Rızgariya WELAT bölgesel bir yayın olmakla birlikte,genel konularada ağırlık vardığı için alanımızda da ilgiyle okunmaktadır.

Alanımızdan sizlere iletebileceğimiz gelişmeler kısaca şöyledir:

Ekim 1985 Teknik-Üniversite olaylarından buyana,Yunanistan'da çalkantılar hala devam ediyor.PASOK yönetimi gittikçe teşhir olmaktadır.Özellikle baza sendika yöneticilerinin PASOK tarafından görevden alınması, emekçi kesimler içinde tepkiyle karşılandı.

Kürdistan'lı ve Türkiye'li ilticacıların durumları ise pek iç açıcı değil.İlticacılar çoğunlukla LAVRIO - iltica kampında kalmak-

yapılan konuşmalarda,NEWROZ'un halkımızın ulusal demokratik kurtuluş mücadelesindeki önemi dile getirildi. NEWROZ KOMİTESİ: YSK , KSSE, Irak Öğr.Birl. ,Sol Birlik,İşçinin Yolu, İran Demokratik Öğr.Gençliği(O.D.Y.S.I.) ve TKKKÖ(Kurtuluş).

1 MAYIS Yunanistan'da görkemli bir şekilde kutlandı. Biz'ler ve diğer Türkiye'li ve Kürdistanlı grublar ortak bir platform oluşturarak,Yunanistan Komünist Partisi'nin kor-tejinde yürüyüşe katıldık. Çok sayıda biki dağıtıldı, ortak pullama yapıldı.

Yoldaşlar, bundan sonra alanımızdaki gelişmeleri,olanaklarımız elverdikçe sizlere aktarmaya çalışacağız. Başarılar dileğimizle hepinize devrimci selamlar.

Komita YSK lı Yewnan.

HOLLANDA

Yoldaşlar,

Rızgariya WELAT'ın ilk sayısı elimize geçti.Birim olarak böyle bir şeyi başarmanız bizleri sevindirdi. Tüm olanaklarımızla Rızgariya WELAT'ın çalışmalarına katkıda bulunacağımızı bilmelisiniz. Bundan sonra bize 50 adet Rızgariya WELAT gönderin.

Bölgemizde son aylarda yaptığımız çalışmalarını sizlere kısaca aktarmayı uygun gördük:

1-) Biz ve KHP(Kürdistan Halk Partisi) 16 Mart günü birlikte NEWROZ gecesi düzenledik. 850 kişinin katıldığı gecede,zengin programımızla NEWROZ'u devrimci bir coşkuyla kutladık.Büyük Kürt Ozanı Şivan PERWER'in de katıldığı gecede,diğer halklardan (Latinamerika, Arap) ilerici grupların da katılımı dünya halklarının kardeşliğini dahada pekiştirdi.

2-) Bildiğiniz gibi,Hollanda'da 1 Mayıs'ın yasal olarak kutlanması yasaktır. Buna rağmen Biz,Partizan,İleri,Devrimci İşçi ve KUK ortak bir platform oluşturarak;şehir içinde kısa bir yürüyüşten sonra,bir salon toplantısı yaparak 1 Mayıs'ı kutladık.Kitlesel katılımın çok olduğu toplantıda,folklor gösterileri yaptık. Yapılan konuşmalarda 1 Mayıs'ın İnternasyonal özü büyük bir coşkuyla dile getirildi.

- Bijî NEWROZ
- Bijî Yêk GÜLAN.

Hollanda'da YSK taraftarları

DEV. KUR. / DEV. SOL / DEV. YOL / İLERİ
İŞÇİ. YOLU / KAWA / KOC. KAK.
SOL BİRLİK / TEKOSİN / Y.S.K.

talar.Kamp şartları çok zor.Hiç bir sosyal hak yok.İlticacıların çalışma şartlarıda hiç yok denecek kadar az. Bir süre önce Kamp'ta ilticacılar komitesi seçimleri yapıldı. Bir arkadaşımız komiteye seçildi.

Bu yıl NEWROZ'u Atina'da,diğer Türkiye'li ve Kürdistan'lı gruplarla beraber kutladık. Bazı olumsuzluklara rağmen,NEWROZ kutlamaları olumlu geçti. Gece'de,çeşitli folklor gösterileri yapıldı. Kürtçe,Türkçe ve Yunanca

YAŞASIN 1 MAYIS

Bu yılki 1 Mayıs, geçen yüzyılın sonunda 1886 da Amerikan Şikago işçileri tarafından kapitalist sömürü ve köleliğe karşı açılan savaşım bayrağının tam 100.yıl dönümüne rastlamaktadır. Dünya kapitalizmine karşı, uluslararası işçi hareketinin, enternasyonal birlik, dayanışma ve mücadele günü ifade eden 1 Mayıs'ların getirdiği savaşım geleneği, emek dünyasını nihayi kurtuluşa götüren yolu daha bir aydınlatıyor ve geleceğin özgür, sınıfsız ve sömürsüz toplumun kurulmasına önayak oluyor. Uluslararası militan işçi hareketinin açtığı 1 Mayıs savaşım bayrağı, bir asırdan beri milyonlarca işçi ve emekçi tarafından elden ele dolaştırılarak, yeni yeni kaleler kazanarak, mevzilerini sağlamlaştırarak, mücadelelerini daha da yükseltiyorlar. Bugün sosyalist ülkelerin desteğine sahip olan dünya işçi sınıfı hareketi, ulusal kurtuluş, barış ve demokrasi güçleriyle kurduğu sağlam ittifaklar ve savaşım tarihinden aldığı güç, inanç ve kararlılıkla emperyalizme, faşizme ve her türden gericiliğe karşı yenilmez bir kuvvet, aşılmaz bir duvar haline gelmiştir.

İşçi sınıfının uluslararası birlik, dayanışma ve mücadele günü olan bu yılki 1 Mayıs'ta, bir kez daha, dünyanın her yerinde işçi sınıfı ve emekçi halklar faşizme, emperyalizme, sömürgeciliğe ve millitarist savaş kışkırtıcılığına karşı seslerini yükselterek enternasyonal dayanışma içinde bulunacaklar. Son günlerde tüm dünya kamuoyunun gözü önünde cereyan eden emperyalist saldırı ve kışkırtmalar, gezegenimizin ne kadar büyük bir savaş tehlikesiyle karşı karşıya geldiğini açıkça gösteriyor. Yeryüzünü nükleer bir silah deposu haline getiren ve bununla da yetinmeyip uzayda silahlandırılan, dünya halklarını hegemonyası altına almak peşinde koşarak demokratik ve bağımsız ülkelere (Grenada, Nikaragua, Libya vb.) açıktan silahlı saldırı ve komplolar düzenleyen ABD yönetiminin insanlık düşmanı faşist Reagan ve yandaşları NATO'cu millitaristlerin savaş çığlıklarına dur demek için, uluslararası işçi hareketi, birlik ve dayanışma gücünü ve savaşım azmini yükselterek, dünya barışının güvenliğinin en büyük teminatı olduğunu bir kez daha gösterecektir. Bu yıl alanları dolduran milyonlarca işçi ve emekçi hep birlikte, emperyalist savaş planlarına, sömürüye, baskıya ve ırkçılığa karşı, barış, demokrasi, bağımsızlık, sosyalizm ve proletarya enternasyonalizmi belgilerini haykıracaklar.

Uluslararası proletarya devriminin bir parçası olan Kürdistan ulusal ve toplumsal kurtuluş mücadelesinin bugün taşıdığı devrimci potansiyel, emperyalizme, sömürgeciliğe ve gericiliğe büyük darbeler indirebilecek güçtedir. Kürdistan emekçi halkı, onurlu ve insanca bir yaşam için, barışın, demokrasinin, bağımsızlığın ve emeğin düşmanları ve halkların cellatları olan faşist Evren'lere, diktatör Saddamlara ve Humeyni'lere karşı her türlü araçlarla savaşımını yükseltiyorlar. Kürdistan devriminin öncü gücü olan işçi sınıfımız, öteden beri proletaryanın uluslararası görevlerinin bilincinde olarak 1 Mayıs'ları anlamına uygun olarak kutlaya gelmiştir. Bu gün de, Kürdistan işçi sınıfı, emperyalizme, sömürgeciliğe ve faşizme karşı gösterdiği direnişle, ezen ulus işçileriyle birlikte omuz omuza sürdürdüğü mücadelesiyle, uluslararası işçi hareketi içinde hak ettiği yerini almaya çalışmaktadır.

Sömürgeci türk burjuvazisi, başından beri işçi sınıfına karşı düşmanca bir politika izlemiş ve dünya işçi sınıfının birlik, dayanışma ve mücadele günü olan 1 Mayıs'ların üzerine kan ve ateşle yürümüştür. Türk burjuvazisi, her yıl 1 mayıs günü yaklaşırken, işçi sınıfına ve onun sendikal ve politik örgütlerine karşı saldırılar düzenlenmekte, işçi önderlerini tutuklamakta ve sokaklarda terör estirmektedir.

Buna rağmen, Türkiye ve Kürdistan işçi sınıfları, sömürgeci burjuvazinin her türlü baskı ve terörüne karşı seslerini yükseltmişler ve 1 Mayıs'ı değişik biçimlerde kutlanışlardır. Nihayet 1976'da DİSK'in öncülüğü ve devrimci hareketlerin desteğinde, burjuvazinin koyduğu yasakları kırarak 1 Mayıs'ı açık meydanlarda kutlayan Türkiye işçi sınıfı, 1977'de de düzenlediği kutlama törenlerine, MİT ve Kontr-Gerila eliyle 34 işçi ve emekçinin katledildiği büyük bir katliam tertiplendi. Kürdistan işçi ve emekçilerinde, 1977'lerden itibaren, sömürgeci türk devletinin her türlü baskı ve engellemelerine rağmen, Kürdistan'ın birçok bölgesinde kitlesel olarak 1 Mayıs'ı kutladılar. 1980'lere kadar değişik yerlerde yığınsal kutlamalar devam edegeldi.

Kürdistanlı işçi - emekçi ve yurtsever halkımız!

12 Eylül 1980 darbesiyle iktidara elkoyan Faşist Türk Cuntası, Kürdistan halkı üzerinde yoğun bir silahlı terör estirerek, operasyonlar, tutuklamalar, işkenceler ve toplu katliamlarla, halkımızın ulusal kurtuluş mücadelesini boğmaya çalışmaktadır. Kürdistan halkı ve onun politik ve sendikal örgütleri üzerinde sürdürülen yoğun baskılar, Türkiye'dekinden çok daha boyutludur. Sürgünlerin, askeri operasyonların ve hiçbir kural tanımayan devlet terörünün sürüyor olması, karşı devrimci bir güç olarak sivil millislerin örgütlenmesi ve hatta sıkıyönetimin yalnızca Kürdistan illerinde devam ettirilmesi, türk devletinin kürt halkı üzerinde uyguladığı teröre dayalı sömürgeci-ışgalci politikasını açıkça gözler önüne sermektedir.

Aynı zamanda, Kürdistan üzerine sürülen yüzbinlerce ordunun, yoğunlaşan polis gücünün ve sivil millîlerinkurulması, bir yönüyle sömürgeci türk devletinin halkımızdan ne kadar korktuğunu, ulusal ve toplumsal kurtuluş mücadelemizi ezemediğini açıkça gösteriyor. Bu gün Türk Devleti yer yer kısmi başarılar elde ediyorsa, bunun en büyük nedeninin, Kürdistan devrimci hareketlerinin içinde buldukları dağınıklık, bölünmüşlük ve diğer subjektif olumsuzluklar olduğu, hepimiz tarafından çok iyi biliniyor. Var olan gücümüzü düşmana karşı birleştirmeden, güçlü bir devrimci önderlik oluşturmadan, emperyalizme, sömürgecilğe ve faşizme karşı halkımızı kurtuluşa götürmenin olanaksız olduğu ortadadır.

O halde, ülkemizin ve halkımızın temel çıkarları etrafında devrimci birlikler için adım atmak ve birlikleri sağlamak, en önemli yurtseverlik görevi olarak önümüzde duruyor. Bu gün artık kendisini dayatan siyasal-örgütsel birlikleri devrimci il-kelerde gerçekleştirmek, sorumluluk duyan tüm sosyalistlerin, devrimcilerin ertelenmez görevi haline gelmiştir. Bu nedenle, işçi sınıfının uluslararası birlik, dayanışma ve mücadele günü olan 1 Mayıs'ları, anlamına uygun olarak ülkemiz işçi sınıfının ve devrimci hareketlerin birliğini sağlama günlerine çevirelim. O zaman zafer halkımızın ve gelecek emeğin olacaktır.

İşçiler-emekçiler !

Bugün işçi sınıfımız ve emekçi halkımız 1 Mayıs'ı en azgın faşist baskı ve terör koşulları altında, işyerlerinde, köylerde, zindanlarda ve yaşamın sürdüğü her alanda bir kez daha kutlayacak ve sömürgeci burjuvazinin vahşetini lanetleyecektir. Yurt dışında da bulunduğumuz ülkedeki, her renkten, dilden ve ulustan işçilerle birlikte kol kola, tek bir yumruk ve tek bir ses gibi barış düşmanlarına, ırkçılığa ve sömürüye karşı enternasyonal birlik ve dayanışma için hep birlikte haykıracağız.

YAŞASIN 1 MAYIS !

YAŞASIN PROLETARYA ENTERNASYONALİZMİ !

ÖZGÜR VE BAĞIMSIZ BİR KURDISTAN İÇİN İLERİ !

YAŞASIN KURDISTAN SOSYALİSTLERİNİN BİRLİĞİ !

KAHROLSUN EMPERYALİZM, SÖMÜRGEÇİLİK VE FAŞİZM !

1 Mayıs 1986

KİP-GBK

TKSP-ROJA WELAT

YSK

Baştarafı shf. 4'te

15 - 16 H A Z İ R A N İ Ş Ç İ ...

sarsılmamalı. İşçi sınıfı hareketinin ve genel olarak halk hareketinin oportünist ve sosyal demokrat akımların etkisinden kurtulması için, arı bir ideolojinin yaratılması için çalışılmalı, buna uygun araç ve gereçler yaratılmalıdır.

- KahROLSun Kapitalist-Sömürgeci Sömürü Düzeni.
- Yaşasın 15 - 16 Haziran İŞÇİ DİRENİŞİ.
- Emekçi Halklarımızın Ortak Mücadele Birliği'nin sağlanması için seferber olmalı ve bütün olanaklarımızı kullanmalıyız.

**Yekitiya Sosyalist A Kurdistan
Örgütlenme Komitesi**

• 12 no'lu Bildiri.

SINET Û ÇAND

ARTÎSTÊN SOVÎETÎSTANÊYE KURD ÊN PROFÊSYÔNAL

Ew nivîsara ji yaliya Têmurê Xelîl Mûradov ra, ji Yekitiya Sosyalist ra (Organa Yekitiya Sosyalist A Kurdistan) hatiye rêkirin. Û Yekitiya Sosyalist ji bo neşriyatê, ji me re şandiyê. Em ji wê nivîsarê pêşkeşî xwendevanan xwe dikin.

Rızgariya WELAT.

TÊMURÊ XELÎL MÛRADOV

Demekê, gava derheqa pêşdaçûyîna kurdê Yekîtî Sovîetda dibû xeberdan, mirov dikaribû nava miqalekêda derheqa açixlêd her derecada dastanî bigota. Lê îro ew destanîn haqas gelekî, ku em mecbûr dibin paraveyî ser dereca bikin û derheqa her derecekêda cihê bêjin. Carna jî usa diqewime, ku derheqa destanînêd kurdekî Sovîetîstanêda miqalek jî têrê nake, ku bê ber çeva, ka ew bi saya qeydê meyî sosîalîstîê, nava jîyanêda mîaserkirina siyaseta Lënîniêye mîletîê gihîştîye çî destanîna.

Benda meye îroînda emê tenê derheqa dereceke pêşdaçûyîna çanda me-dereca hunermen-dîê, diha rast, derheqa artîstêd Sovîetîstanêye kurdda wera gilîkin.

Vê demê bajarê Yekîtî Sovîete Moskvaê, Lënîngradê, Yêrêvanê, Tbilîsîê, Groznîê û bajarêd mayînda gelek artîstêd kurde profesîonal hene. Nav-dengê hineka ji wana temamîya welêda eyane, derheqa wana û hostatîya wanda gelek cara rojneme û kovarêd Sovetîê û welatêd derekeye cihê-cihêda hatine çapkirinê, gava gilî hatiye ortê, gotine, filan artîst eslê xweva kurde. Bi saya van yeka gel û netewayên welatê me nasiya xwe dane pêşdaçûyîna kurdêd Sovetîê.

Îro dota kurd Nazî Şîray artîsta şîrkêye dinêeyane, ewledê kurd Paşa Poladov rêjîsorê têtara Yêrêvanêye pandomîmaeyî serekeye. Ebdulê Muhemed reqasvanê koma bajarê Groznîêye bi navê "Vaynax" - e, Vova û Matêlla Qasim artîstêd balêtêne li bajarê Lënîngradê, Zîna Telo dengbêja koma Tbilîsîêye "Rêro"-e û gelekêd mayîn.

Niha derheqa wan artîsta û hinekêd mayînda ezê bi hûngilî binivîsim:

Nazî ŞÎRAY... Ew nava navekî nase bona gişka. Î ewê ew nav bi xwe qazanc kirîye. Dota kurd Naza Şîray eva 35 sala zêdetire, wekî ser dikê şîrkêd Yekîtî Sovîet û welatêd dereke, cilê kurmançîye reng-rengî xwekirî temaşevana hewas-hijmekar dihele. Artîsta komera Ūrisetîeye Sovetîeye Sosîalîstîeye Fêderatîve emekdar salêd cihê-cihê şîrkêd Tbilîsîê, Yêrêvanêda lîstîye, lê paşê çûye şîrka Moskvaê û hetanî niha jî wêderê pêşda tê. Lîstika wêda hejmarêd usa hene, ku hetanî niha jî cihanêda kesîra li hev ne hatiye wana biwekilîne. Mesele, ew du defê biçûk digre destê xwe, hevra berdide, defa destê wê tê ser milê wêra derbaz dibe diçe ser milê dinê, defa dinê jî wî awahî, ber hevra ser patika wêra derbaz dibin û ne hev dikevin, ne jî dikevin. Lê ênsîklopêdiya ermenîaye so vetîê hejmareke xweda derheqa Nazî Şîray'da nivîsîye, wekî hejmarêd wêye "Heykelêd tunc" sertaca lîstika wêye.

Dûmahîk heye

ZMAN

«Kurdino,

ger hûn dixwazin xwe nas bikin, zmanê xwe bixwinin.

Ger hûn dixwazin xwe bi xelkê bidin naskirin

careke din jî zmanê xwe bixwinin.»

tipên kurdi

A	B	C	Ç	D	E	Ê	F	G	H	I	Î
J	K	Q	L	M	N	O	P	R	S	S	T
U	Û	V	W	X	Y	Z					

bideng

A	E	Ê	I	O
U	Û			

bêdeng

B	C	Ç	D	F	G
H	J	K	Q	L	M
N	P	R	S	S	T
V	W	X	Y	Z	

Pêwestiya Pêşvebirina Zimên

SORO

wendevanên delal:

Meke ku hûn dizanin pêşvebirina zimanekî jî zimanon pêwestiyê ji bona pêşvebirina netewekî. Netewek nikare bi başî bi pêşvebirinê di warên aborî, civakî û siyasî bayî pêşvebirina zimanê xwe weha em dikarin bêjin: Ziman bi dewlemendiya xwe ve jî me re pêşveçûne wî milletê ku bi wî tê peyivandin dide xuyanîkirin. Ger niha jî xwe re li zaravayê kurmancî binêrin, dê emê tê de gelek kêmaniyan bibînin, Ev jî gunehên bav û kalên me bûn. Ger wana xwe di vî warê handa bişanda bê gotin bû niha zaravayê kurmancî ne di vî warê handa ba. Her weha jî rewşa milletê me a aborî, civakî û siyasî wê ne wek a niha ba. Lê mixabin ku zana û şehrezayên me jî nezaniyên xwe, xwe nedilêşandin ji bona pêşvebirina zimanê bav û kalên xwe. Lê belê wana xebatê dikirin ji bona pêşvebirina zimanê beyaniyan. Gerek ev nede ber çavê me ku hemû zana û şehrezayên me dabûn ser reya xebatkirina pêşvebirina zimanê beyaniyan hinekê jî wana li gor karîna xwe kar û xebatên biçûk di vî warê de kirin. Lê tev li wê jî karên wan mezîn bûn jî bo pêşvebirina zimanê. Wan kesên jî nişên li dî xwe re, reyeke rast û durûst danin, da nişên li dî wan bûn xwe bêtir di warê zimên de û pêşvebirina wî bînin. Ji ber vî yê-

ka han berî çend salan hin jî wan ciwanmêrên welatperwer bi hemû hiner û hêzên xwe ve warê pêşvebirina zimên de karkirin. Wana civatên çand pîk anîn, kovar û rojname derxistin. Wan civatan bi kovar û rojnamên xwe ve xebatên mezîn ku nayên ji birkirin di dirûka pêşvebirina zaravayê kurmancî de li dî xwe hiştin. Îro em dizanin bê çiqasî jî me Kurdan re divê pêşvebirina zimên, da em şiyarbûnê di nava milletê xwe de belavbikin. Em baş dizanin bê çiqasî şiyarbûn jî me Kurdan re divê. Kasek nala me di jêrbûnê de najî. Ji ber vî yekê han pêwestiyêke dirûkî ye di vî demê de ku em zaravayê xwe bidin bi pêş de. Li ser zana û şehrezayên me, ye ku hemû hêz û hinerên xwe di warên pêşvebirina zimên de bi karbinin. Bi vî yekê han, dê emê jî alîkî de zaravayê xwe û pê re jî wêjeyê xwe bidin bi pêş de, jî aliyê din jiyane jî milletê xwe re bidin naskirin. Dujmînan me, zorkerên ku xêr û bîrên me dibin baş dizanin ku pêşvebirina zimanê me dawîya wana nêzik diko. Ji ber vî yekê han wana em jî nivisandirê bîpar kirine. Lê di sedsalên bîstane de kes nema dikare reya pêşvebirina zimanê me li me bigre, gava ku em bixwazin wî li pêve bibin.

(EV nivisera jî HEVIYA WELET hejmar 1 1963 hatiye girtin.)

1 MAYIS KUTLANDI

Dünya İşçi sınıfının Birlik Dayanışma ve Mücadele günü 1 Mayıs, 100'cü yılında; tüm dünyada olduğu gibi, Innsbruck'ta da devrimci bir coşkuyla kutlandı.

Başta KPÖ(Avusturya Komünist Partisi), Devrimci İşçi ve YSK (Yekitiya Sosyalist A Kurdistan) taraftarları olmak üzere, 17 Avusturya'lı, Latinamerikalı ve Güney Afrika dayanışma komiteleri ortak bir platformda birleşerek, 2 ay önceden 1 Mayıs kutlama hazırlıklarına başladılar. 1 Mayıs öncesinde ve 1 Mayıs günü toplam 7000 adet bildiri dağıtıldı. Innsbruck'un her tarafına afişleme yapıldı.

1 MAYIS günü yürüyüş alanına toplanan çeşitli halklardan emekçiler, kardeşçe ve elele halaylar çekip Uluslararası Dayanışmanın canlı bir örneğini dile getirdikten sonra, saat 11'de yürüyüşe geçildi. Yürüyüş boyunca, "Kahrolsun Faşist Cunta", "Bijî Rızgariya Kurdistan", "Yaşasın 1 Mayıs", "Yaşasın Uluslararası Dayanışma" vb. sloganlar atılarak Yabancılar Polisi'nin bulunduğu binanın önüne gelindi. Burada bir ara miting yapılarak, YSK'dan bir arkadaş tüm yabancılar adına almanca bir konuşma yaparak, Polisin yabancılar

üzerindeki baskıları dile getirildi. Ve tekrardan yürüyüşe geçildi. Yürüyüş boyunca D.İ'den bir arkadaş megafondan sürekli olarak Cunta'yı teşhir eden konuşmalar yaptı. Kısa aralıklarla durularak folklor gösterileri yapıldı, Latinamerika'lı grublar İspanyolca devrimci şarkılar söylediler. Daha sonra miting alanına gelindi. Miting alanında, YSK'dan bir arkadaş Türkiye'liler ve Kürdistanlılar adına ve KPÖ'den bir arkadaş'ta tüm grublar adına birer konuşma yaptılar, 1 Mayıs'ın anlamını tekrar dile getirdiler.

Bu yılki 1 Mayıs'a; bir dönemler Innsbruck D.İ.'de çalışıp geçen yıl D.İ.'den ayrılan ve şimdi bölgemizde DSP adına "çalışma" yapan devrim kaçkınlarının-ihbarcılarının ve Salzburg'taki faşist Türk Konsoloslğunun tüm anti-propaganda ve baskılarına rağmen 7 00 kişi katıldı.

Emekçiler, Devrimciler kararlı olduklarını tüm dost ve düşmanlarına bir kez daha gösterdiler.

- YAŞASIN 1 MAYIS - BIJÎ YEK GÜLAN
- KAHROLSUN SÖMÜRGEÇİ FAŞİST EVREN-ÖZAL D İ K T A T Ö R L Ü Ğ Ü.